Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26228
Copyright: Admont, Benediktinerstift

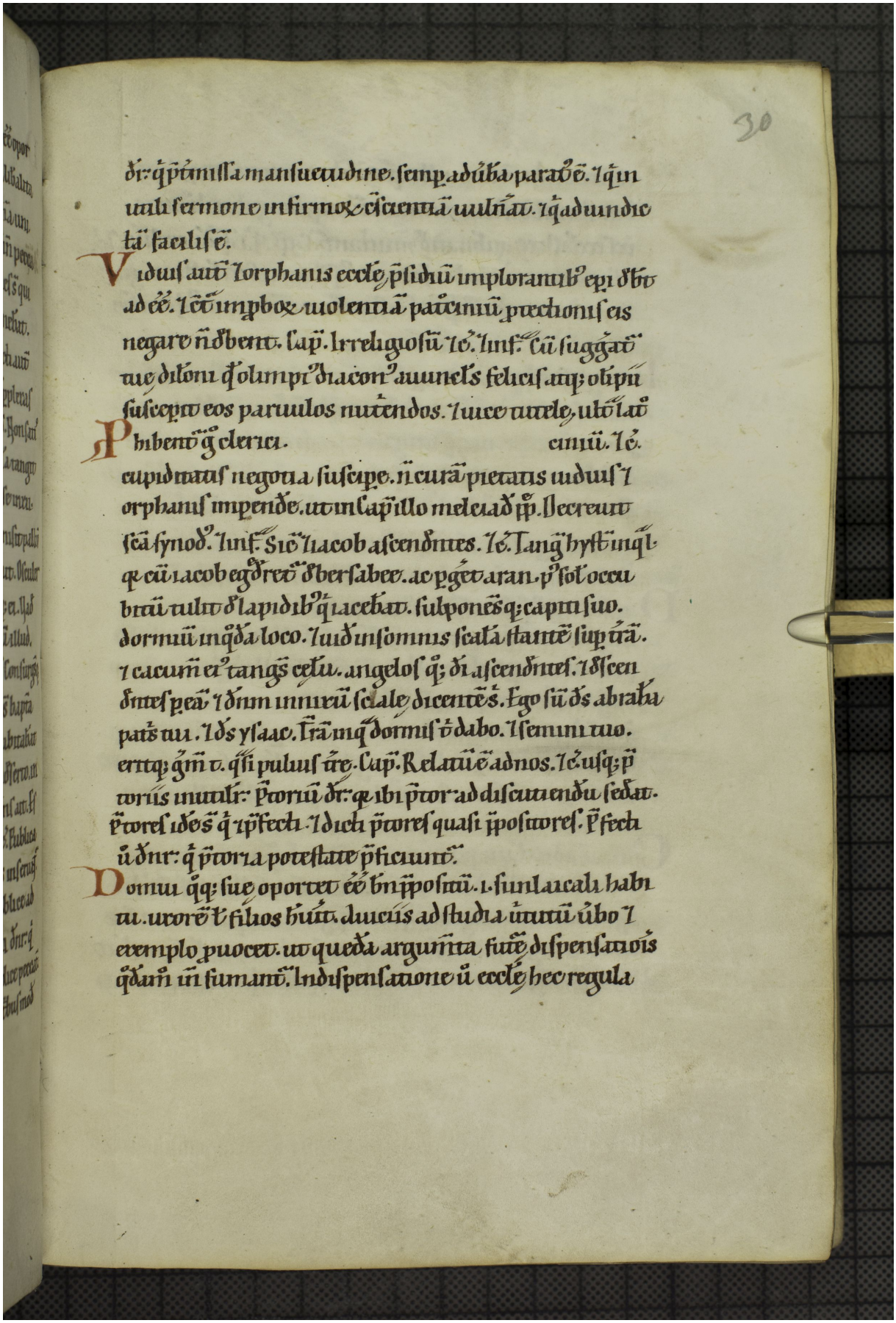

30

dr: q promissa mansuetudine. semp. adūba paratō. Iq in
multi sermone infirmor. eēscaenta multitū. Iq ad undic
tā facilis ē.

Vidus autē Iorphanis ecclē pstidiū imploranti b epi dbo
ad cē. Iēō impbor. violentia pauperū precionis eis
negare nō debent. Cap. Irreligiosū Iē. Inf. Cū suggat
tue dilōni q olympi diacon auunels felicis atq; olipū
suscepto eos parvulos nutrendos. Iuice tutele, uto laū
habent q clerici. canū. Iē.
cupiditatis negotia suscipe. ñ curā pietatis uidus I
orphanis impende. ut in Cap illo meleuad pp. Decretum
scā synod. Inf. Sic Iacob ascendentes. Iē. Tang hyst inq
q cū Iacob egdreō dbersabee. ac pgeo aran. p sol occu
bitū tulit d lapidib q iacebat. subponēs q; capiti suo.
dormiū inq da loco. Iuid in somnis scala stantē sup tra.
I cacumē ei tangēs celū. angelos q; di ascendentes. Idescen
dentes pea. Idnm innitēū scalē dicentē s. Ego sū ds abraha
patis tui. Ids ysaac. Tra inq dormis d dabo. Isemini tuo.
erit q; gm v. qsi pulus tre. Cap. Relatū ē adnos. Iē usq; p
torīs inuitr: Pitorū dr: q ibi pitor ad discendū sedat.
Pitores idēs q ipfecti. Idicti pitores quasi ipositores. Pfecti
ū dnr: q pitoria potestate pficiuntur.

Domui qq; sue oportet ēē bn ipositū. i. sunt iacali habi
tu. uxorē t filios bnē. ducēs ad studia ututū ubo I
exemplo puocet. ut quedā argumēta fuē dispensationis
qdam ñ ī sumanō. In dispensatione ū ecclē hec regula